

Deschiderea lucrărilor plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român

Luni dimineața, s-au deschis lucrările plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român. Plenara va dezbate măsurile privind îmbunătățirea organizării și conducerii activității economice financiare a gospodăriilor agricole de stat, dezvoltarea cooperării economice și tehnico-științifice a Republicii Socialiste România cu alte țări, precum și unele probleme ale activității externe a partidului și guvernului.

La lucrările plenarei participă, ca invitați, șefii secțiilor C.C. al P.C.R., membrii Colegiului central de partid, primii secretari ai comitetelor regionale de partid, miniștri, cadre cu munci de răspundere din instituții centrale de stat, președinții comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale, redactori șefi ai ziarelor centrale.

● În acest număr ● În
paginile ● În acest nu
măr ● În
pagi 3 | 4 ● În
● În acest număr ● În
paginile ● În acest număr

PAGINA ECONOMICĂ

DEFINIȚI-VĂ CA ELEVI

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII, SERIA II.

NR. 5553

6 PAGINI - 25 BANI

MARȚI

28 MARTIE 1967

PE ȘANTIERELE MUNCII VOLUNTAR - PATRIOTICE ACTIVITATE CONTINUĂ

FLUXUL NEÎNTRERUPT AL HĂRNICIEI

Au trecut două săptămîni de cînd la Galați a avut loc festivitatea de decernare a Diplomei de onoare a C.C. al U.T.C. organizației regionale Galați a U.T.C., răsplătă a hărniciei de care au făcut dovadă tinerii din această regiune pe șantierele muncii voluntar-patriotice în 1966. Evenimentul a fost de natură să entuziasmeze deopotrivă pe toți tinerii muncitori, cooperanți, elevi și studenți, să-și mobilizeze către obiective mai mari. Hotărîrea lor de a obține în acest an realizări

Tovarășul SIMION PANĂ, șeful comisiei tineret muncitorilor a comitetului regional U.T.C. transmite:

● Pe adresa comitetului regional U.T.C. s-a prezentat chitanțele, din partea întreprinderii de colectarea metalelor, certifiind succesele tinerilor din regiune în ceea ce privește îndeplinirea angajamentelor la strîngerea și predarea fierului vechi. Ultima chitanță a fost de natură să rotunjească cifra de 11 200 tone fier vechi, predat pînă la această oră în întreaga regiune.

● **GALAȚI**

și mai importante a fost pe deplin confirmată în recenta duminică de martie, cînd 30 000 de tineri au ieșit pe șantierele muncii voluntar-patriotice din regiune.

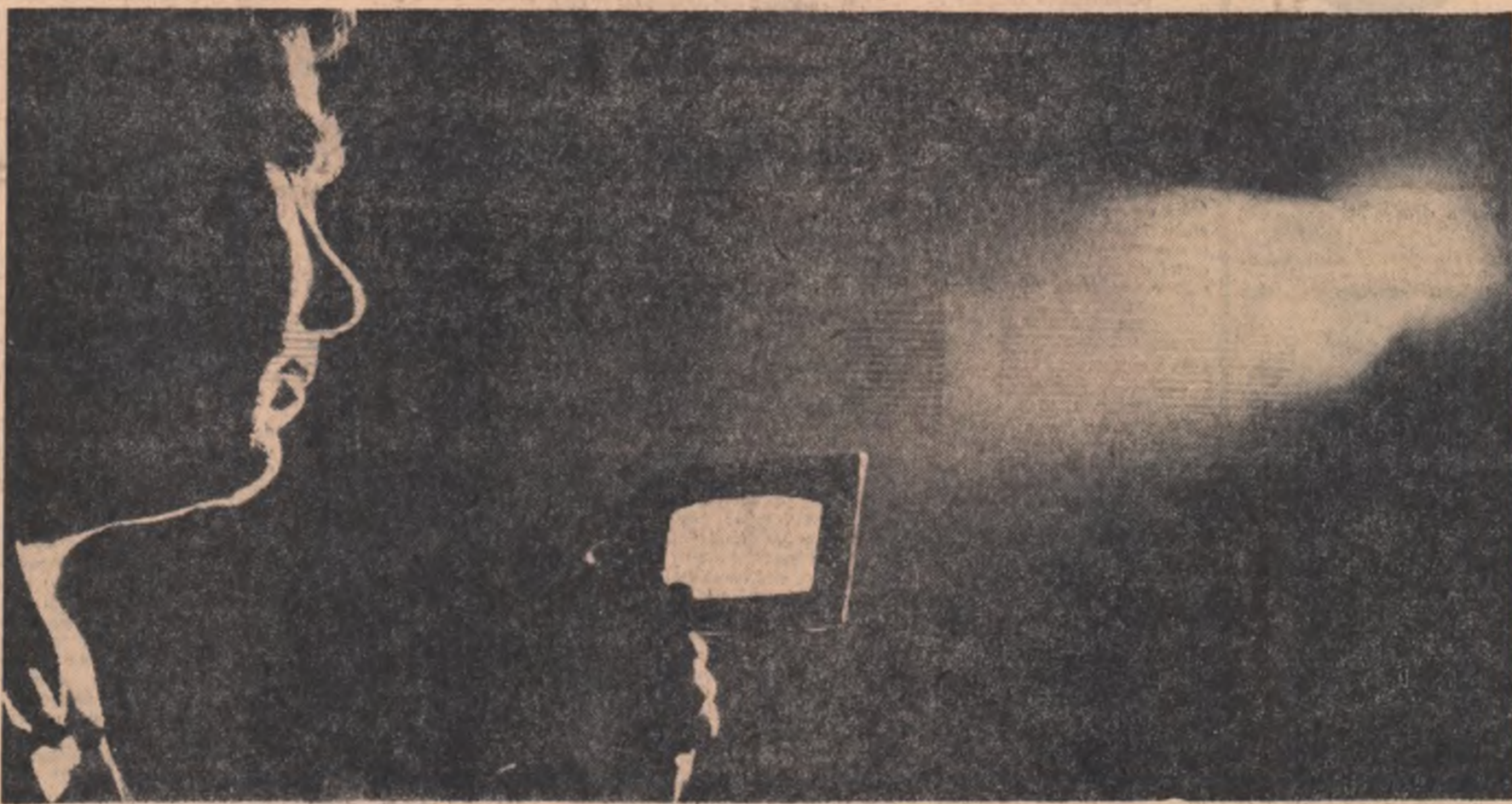
La cooperativa agricolă de producție „11 Iunie” din Pechea, 150 de elevi ai liceului din localitate au lucrat la terasarea dealului ce urmează a fi plantat cu viță de vie pe o suprafață de 20 de hectare. În centrul comunei Tudor Vla-

● **PLOIEȘTI**

● 15 hectare — lată o altă cifră, ce reprezintă suprafața la pînă îngrăjită de tinerii din raioanele Buzău, Teleajen, Mizil, Cislău în ultimele două săptămîni.

● Cu 13 000 de bucăți s-a mărit, în aceeași perioadă, numărul pomilor fructiferi și ornamentali, plantați prin contribuția tineretului. Cel mai mult „au răsărit” în raioanele Ploiești, Rm. Sărat, Cislău.

● În Ploiești, la acțiunea de duminică, au participat aproape 2 000 de tineri, îngrijind cele trei mari parcuri ale orașului. Cu o săptămîină în urmă, alte 2 000 de tineri contribuaseră la amenajarea hulevardului și a zonei Sud.

Sarja se anunță prin reflexele sale bogate, gata pentru lungul drum al intrupării sale în infinite produse.

Foto: I. CUCU

Cor pionieresc

Scrimorul român
ANTON PONGRAȚ
campion mondial

CITIȚI
ÎN PAG.

V. ARACHELIAN

(Continuare în pag. a 11-a)

5 SPORT

PUNCTE
DE VEDERE

DESPRE

Pregătirea viitorilor învățători

Vedere a noii secții de mașini de plețănăt de la întreprinderea „Tesătura” - Iași

Prof. V. Fetescu
directorul Liceului pedagogic din Iași

Învățămîntul pedagogic de nivel mediu are în țara noastră o tradiție valoroasă. Și azi, la catedrele primilor ani de școală predau valoroși învățători pregătiți în școlile normale. Tradiția acestui învățămînt se cere bine studiată și perfectată un învățămînt pedagogic care să ne permită formarea învățătorului pentru școala modernă de azi. Înființarea liceelor pedagogice este primul pas spre realizarea acestei cerințe.

Ne aflăm după două trimestre de activitate a liceului pedagogic, iniția experiență ne permite să facem unele aprecieri și propuneri.

În primul rînd, trebuie să ne punem problema cine predă în aceste licee. Aici trebuie să tindem a atinge o tînută universitară. Buna pregătire a viitorilor învățători depinde de competența profesională a colectivului didactic. Profesorul de la liceul pedagogic trebuie să fie foarte stăpîn pe specialitate, dar, în aceeași măsură, are nevoie de o bogată zestre pedagogică. Am insistat asupra acestor calități, întrucît consider că secțiile de învățămînt, pentru viitor, trebuie să facă un studiu asupra efectivului de cadre didactice de care dispun și să reflecteze care sînt profesorii cu calitățile pentru munca la catedră în liceele pedagogice. Mai mult, aș opinia pentru introducerea unui concurs de ocupare a catedrelor la liceele pedagogice care să ridice foarte mult prestigiul acestei activități. Dar, chiar și în ideea existenței acestui concurs, ar fi nevoie să se pună, pentru cel care vrea să devină profesor la liceul pedagogic, condiția vechimii de cel puțin 10 ani în învățămînt și să se pozeze gradul definitiv sau chiar gradul II.

(Continuare în pag. a 11-a)

În serele din Eforie-sud se pregătesc peste un milion fire de flori pentru înfrumusețarea litoralului

AȘA CHIBZUIESC GOSPODARI

Lucrurile s-au petrecut simplu, chiar foarte simplu. Cuvîntul „inițiativă” s-a adăugat mult mai tîrziu, cînd lucrurile au ajuns la Comitetul U.T.C. Iată despre ce este vorba. Tinerii din organizația U. T. C. a sectorului 10 de la Exploatarea minieră Vulcan și stabileau acțiunile de muncă voluntar - patriotică pentru anul în curs; ca de obicei Teiin Ioan, secretarul organizației punind în discuție lucrările

(Continuare în pag. a V-a)

REFLEXE COSTISITOARE

CADRAN

Ori prin deasă folosire, ori prin savantă invocare, expresia de artă culinară și-a amputat nuanțele ajungînd să fie confundată de unii și de alții cu a arunca ceva într-o farfurie și a o servi clientului însoțită de mai multe sau mai puține scuze (după chefel ospătarului) despre „alceva nu mai avem la bufetă” sau „e foarte gustoasă, preparat exotic” sau pur și simplu, dincolo de cuvintele convenționale, gestul elocvent „dacă nu-ți pla-

ce, scrie acasă”. Și, astfel, deseori asțiți interzis la o noți de plată pe care o achiziți substanțial pe mîste bucate servite cum s-au nimerit. Plătești și regreți. Regreți și nu vei mai trece pragul pe aici. Cine pierde? Desigur că și tu consumator, dar mai ales firma.

Treci grăbit pe stradă, n-ai mîncat de cîteva ore. Unde să intri? La Cîșmigiu pentru un simplu pateu și — hai să zicem — o bere?, la „Universității”?

Nu, desigur. Undeva unde poți minca și ceva gustos, să-ți coste și puțin și să-ți termine și repede. Preparați reci, într-o pungă de plastic nu-s. Atunci fuga la un bufet. Vine și ospătarul, purtînd parca obuze la picioare, te măsoară din ochi și nu îți-e greu să-ți citești expresia; ce lume, dom'le, pentru un pateu (și ăla rece) și-o bere să-mi tulbure liniștea!

(Continuare în pag. a 11-a)

ANCHETA
NOASTRĂ

LA UZINA DE UTILAJ

PETROLIER DIN TÎRGOVIȘTE

CE PĂRERE AVEȚI DESPRE SPORTIVII UZINEI?

Cartea de vizită a oamenilor despre care scriem astăzi n-are nimic deosebit: sînt tineri obișnuți, oameni care trăiesc și muncesc într-o mare uzină a țării: Uzina de utilaj petrolier, din Tîrgoviște. E drept, uneori, sînt vedetele zilei cîci sînt oameni stadioului, înconjuțați cu dragoste și căldură de mii de suporteri pasionați din uzină ca și din oraș. De aici, însă, începe și răspunderea lor de a purta tricoul asociației, de a reprezenta cu cinste culorile sportive ale uzinei în întrecerile stadionului. Și nu numai pe stadion, ci și dincolo de porțile lui. Despre aceste răspunderi, ca și despre felul cum și le îndeplinesc ei, și-au spus părerea în cadrul anchetei noastre: „Ce părere aveți despre sportivii uzinei”, numeroși oameni din uzină. Selecțăm cîteva dintre ele.

CONSTANTIN GHENCIULESCU, șeful secției montaj II: „Așa cum se întîmplă aproape peste tot și la noi fotbalul ocupă primul loc în ierarhia pasiunilor. Echipa de fotbal a uzinei „Metalul”, ne-a oferit, cu ani în urmă, satisfacții deosebite: promovarea și evoluția în prima categorie de fotbal a țării. Într-un timp record a reușit însă, să coboare vertiginos de acolo, de unde s-a ridicat. Pare paradoxal, aceiași oameni care au promovat echipa în A, aceiași au reușit s-o și întoarcă în divizia C. Cauzele au fost cercetate în fel și chip. Oare în ansamblu echipa a fost depășită ca valoare tehnică sau potențial fizic? Nici

vorbă de așa ceva; în echipă s-au aflat sportivi deosebit de talentați, bine dotați fizic. Alceva pare mai convingător și anume: lipsa unor calități morale; voința, dîrzenia, care au generat automulțumirea, îngîmfarea. Un lucru este cert: ei n-au mai acordat aceeași atenție evoluției pe stadion, pregătirii la antrenamente și mai cu seamă, vieții sportive. Unii dintre ei, cum este Simionescu sau Ionescu Constantin, sînt arhicunoscuți în oraș ca scandalagii, ca oameni

VASILE RANGA

(Continuare în pag. a V-a)

„NOCTURNĂ”

Foto: O. CAHANE

NEÎNFRICAȚI LUPĂTORII COMUNIȘTI

25 DE ANI DE LA ASASINAREA LUI POMPILIU ȘTEFU ȘI NICOLAE MOHĂNESCU

În lupta eroică desfășurată de poporul nostru, sub conducerea partidului comunist, pentru libertate, democrație și progres social, numeroși militanți revoluționari și patrioți români, din glas frământător și aspirațiilor întregului popor au luptat și s-au jertfit pentru înfăptuirea acestor idealuri. Printre ei se numără și luptătorii comuniști antifasciști Pompiliu Ștefu și Nicolae Mohănescu de la 2 octombrie executare se implinesc 25 de ani.

Pompiliu Ștefu s-a născut la 10 august 1910 într-o familie de muncitori din Turnu Severin. După terminarea claselor primare, timp de doi ani urmează cursurile unei școli de ucenici tipografi. În 1927, absolvind școala, se angajează la tipografia „Scrisul românesc” din Craiova. După satisfacerea stagiului militar, vine la București unde lucrează o perioadă de timp la întreprinderea tipografică „Cartea Românească”.

Lucrind alături de muncitorii înalți, căliți în focul luptelor revoluționare, tânărul Pompi-

liu Ștefu primește de la aceștia primele noțiuni și îndrumări spre lupta de clasă. Nedreptățile societății în care trăia, exploatarea la care era supusă clasa muncitoare — accentuată în acei ani de efectele crizei economice — îi dezvoltă un puternic sentiment de revoltă. El își dă seama că singura cale de izbăvire a celor ce muncesc, de fuziune a unei vieți libere și ferice, este lupta revoluționară — luptă în care se avintă cu hotărâre și elan tinere.

La parte estaf la greva din

1935, declarată de lucrătorii de la „Cartea Românească” în scopul îmbunătățirii condițiilor de muncă și salarizării; participă frecvent la adunările sindicatului lucrătorilor tipografi. Contactul permanent cu comunitățile din întreprinderea unde lucrează, participarea la ședințele organizate de partid îi sădese convingerea fermă în victoria finală a clasei muncitoare și îl determină să se înroleze în rândurile P.C.R.

În primăvara anului 1937, pleacă de la „Cartea Românească” angajându-se la „Imprimeria Națională” unde va lucra pînă în momentul arestării sale. Aici îl cunoaște pe tânărul Nicolae Mohănescu, de care îl va lega o prietenie strînsă — călădă pe comunitatea de idei și aspirații și elementată în acțiunile revoluționare la care luă parte.

Nicolae Mohănescu se născuse în București la 2 decembrie 1914. După terminarea cursurilor primare urmează o școală de ucenici tipografi specializându-se în meseria de zefar. El se apropie de mișcarea muncitorească încă în timpul uceniei fiind la parte la acțiunile lucrătorilor tipografi.

La „Imprimeria Națională”, Pompiliu Ștefu și Nicolae Mohănescu, împreună cu alți tovarăși au desfășurat o neobișnuită activitate în rândul lucrătorilor tipografi, mobilizându-i la lupta împotriva exploatare patronale.

În perioada grea a dictaturii militar-fasciste, înfruntând teroarea săbăteacă dezlănțuită de organele represive, Pompiliu Ștefu și Nicolae Mohănescu, la fel ca alți comuniști și patrioți antifasciști, neprecupețind nici un efort, s-au avînat cu toată energia în lupta pentru doborîrea dictaturii fasciste, pentru lășirea României din război și alăturarea ei forțelor antihitleriste, pentru libertatea și independența patriei.

În această perioadă, Pompiliu Ștefu și Nicolae Mohănescu desfășoară o intensă muncă propagandistică întărind manifeste, broșuri și alte materiale ale partidului comunist în rândurile oamenilor muncii. Totodată, ei s-au remarcat și prin activitatea dusă în colectarea de fonduri și alimente pentru deținuții politici și familiile lor.

Urmărirea de Siguranță pentru activitatea lor antifascistă. Pompiliu Ștefu și Nicolae Mohănescu au fost arestați în ziua de 25 februarie 1942.

După câteva zile de arest la Prefectura Poliției Capitalei, în care timp au avut o altitudine diră și hotărîre de luptători comuniști, au fost transferați și întemnițați la închisoarea Jilava. Judecați de un tribunal militar ei au fost condamnați la moarte. În dimineața zilei de 28 martie au fost scoși încetușii din celele temniței și duși în „Valea piersicilor” din închisoarea Jilava unde au fost executați.

Lupta și jertfa lui Pompiliu Ștefu și Nicolae Mohănescu ca și a tuturor militanților revoluționari din patria noastră, constituie un exemplu de devotați și dăruire de sine, pentru cauza clasei muncitoare și a întregului popor, pentru libertatea și fericirea patriei. Aminarea lor va rămîne veșnic în inimile oamenilor muncii, ale tineretului din țara noastră.

FLORIAN TANĂSCU

era de la sine înțeleasă separarea de ceea ce este într-adevăr valoros în teatrul modern, acel teatru care ridică probleme grave și acute ale vieții noastre contemporane. În legătură cu aceasta, aș vrea să-mi spuneti ce credeți despre repertoriul original.

— Crede că este o discrepanță între calitatea interpretată de teatru și calitatea a ceea ce se scrie pentru el. Lăsdin într-o altă discuție calitatea — se scrie sau se joacă puține piese originale, zone întregi ale vieții spirituale și de fiecare zi a omului contemporan nu sînt reprezentate. Unde sînt acele piese pentru și despre tineret — de pildă — care într-adevăr să convingă? Fastuea și încrederea mea în dramaturgia originală s-a manifestat — sper — prin faptul că cele două spectacole studențești acelu drept partitură tocmai două din acele piese românești de actualitate care mi se par într-adevăr interesante: „Șeful sectorului suflute” și „Nu sînt turnul Eiffel”.

— În sfîrșit, ar trebui să reluăm discuția de la capăt pentru o problemă ca aceasta, într-adevăr imperioasă.

— Probabil o să spuneti același lucru și despre critica dramatică.

— Un tînr care, abia învață meserie trebuie să asculte cu atenție ce i se spune. Dar că mărturisesc că critica practică — de spectacol — pe care am citit-o despre mine și despre alții, m-a ajutat foarte puțin, o consider, ca să folosesc un termen cit mai decent — deficitară. Răspuns la care orice replică — cu intenții să zicem pedagogice — se dovedea a fi inutilă.

SMARANDA JELESCU

CARNET DE LUCRU

exelenți tocmai atunci cînd se sizează intenția regizorului, știu să-l traducă — ceea ce nu e puțin deloc. Acei rari actori — cu totul excepționali, care domină de la înălțimea talentului lor tot restul, copleșesc spectacolul, regizorul dispăre. Lawrence Olivier de exemplu, pentru că am vorbit de el.

— De altfel, în majoritatea cazurilor Olivier, ca și Barrault sînt ei înșiși regizorii marilor lor partituri actoricești.

— Deci, concepția artistică regizorală, oricum, primează. De aici, imensa răspundere a regizo-

rale. Mi s-a părut, dincolo de inventivitate, nouitatea aproape derutantă a montării, că țineți mult la ritm.

— Cit se poate de firesc. Firesc oricum, pentru toate timpurile teatrului, de trei ori mai firesc astăzi, cînd viața însăși te obligă, prin supărba ei trepidăte, nemanifințată în istorie, să nu rămii în urmă. Oamenii se plitesc dacă nu-i obligi să te asculte, și te ascultă numai cînd le spui adevărul despre ei.

— Sînteți desigur nonconformist.

— Să ne înțelegem, termenii

— La Comedia Franceză?

Săli arhipline, în fiecare seară. Bunul simț artistic francez nu este o legendă. Și nu cred că este o reacție manifestă față de așa zisa avangardă. Cred că lucrurile stau mult mai simplu: teatrul dispăre cînd nu există relație, poveste adică, oamenii nu nevoite ca — într-un fel sau altul, asta contează numai puțin, important este să fie bine — să le propui o fabulă. Shakespeare este mare nu numai pentru noi, oamenii de specialitate și intelectuali ci și pentru marea public care i-a rămas seară de seară, sute

ANDREI ȘERBAN

ruli în contextul unei culturi noi, răspundere, ea însăși, ca un act de cultură.

— Spuneți-mi, pentru că sînteți încă student, ce doriți ca o biecivă foarte exact — cum înțeleg să vă practicați meseria după absolvire?

— Foarte exact — e greu de răspuns. Un lucru e sigur: doresc să pun spectacolul în scenă. Cum? Bine, cit mai bine cu puțin. Vedeți, nu-mi este încă clar, și s-ar putea de altfel să nu fie nici o nenorocire că nu-mi este clar, ce este ceea ce am înțeles în fața unui text nou, trebuie să știu tot, dar absolut tot ce știți, tot ce-ai văzut la alții, pentru a fi sincer, adevărat, și cred, în condițiile acestea — nou. Evident, trebuie să ai ce vîta, adică să știți tot, să vedeți tot. O să-mi spuneti că e greu. Se poate, dar e obligatoriu.

— V-am văzut spectacolele, vorbesc de cele premiate la concursurile studențești interna-

ar trebui folosiți cu mai multă prudență. Se vorbește prea mult — și nediferențiat — despre nonconformism, astfel încît uneori stereotipiul acestei formulări devine ea însăși conformistă. La Paris am văzut 45 de spectacole. 35 de piese moderne și 10 clasice. Am să vă fac o mărturisire, cu riscul de a nu fi crezut: eu mă plitesc cu mult mai mult la anumite spectacole cu piese moderne decît la cele clasice. Toate aceste false probleme vehiculate pînă la epuizare — prezentate în false spectacole îndrăznețe, sfîrșesc prin a deveni teribil de anoste, de monotone. Ies, prin totalizare, din sfera teatrului-arte. Cred că ceea ce am învîtat în primul rînd la Paris a rezultat din nemaiapomenita varietate a spectacolelor, pe toate scările de valori posibile. De la cele mai suscite experiențe avangardiste, pînă la Comedia Franceză.

— Unde cred că în staluri domnește melancolia...

de ani, credincioși, pentru că știe ca nimeni altul să-și rostască marile lui adevăruri filozofice în poezii deosebit de frumoase, de calde, de omenești.

— „Shakespeare cel fără de sfîrșit” spunea Goethe... Ader la tot ce ai spus dumneavoastră, deși, vă mărturisesc, am o mică nedumerire. Îmi vorbiți cu pasiune despre teatrul clasic, cu mai puțină despre cel modern. Or, spectacolele pe care le-am văzut eu regizate de dumneavoastră intră destul de net în acea categorie care se numește îndeobște — modernă.

— Eu iubesc teatrul clasic, nu spectacolul clasic, pe care nu-l iubesc deloc. Sînt două noțiuni diferite. Nu cred că autorii din patrimoniul de aur al teatrului trebuie prezentați în spectacole prăjite — la propriu și la figurat. Dacă modern înseamnă a acorda conținutul de idei al operei la cerințele spectacolului contemporan — atunci desigur — aș vrea să pot fi numit „modern”.

— Deși — și aici trebuie să fim atenți la nuante. În ceea ce ne privește pe noi, spectatori, ne temem că sîntem amenințați cu scene goale — și că ni se va spune că-i sîntem — și cu actori în costume de stradă cîntînd alb rolurile lui Romeo și Julieta — și că ni se va spune că-i psihologism.

— Aveți dreptate, povestea cu „teatrul de lectură” luîndu-se-n-serios ca spectacol, mi se pare ineficientă, dăunătoare chiar, dizolvarea spectacolului înseamnă în fapt renunțarea la ideea de teatru. Lectură — poate foarte bine oricine face, chiar cu creionul în mîna, acasă.

— Probabil, cînd vă exprimați nelcrederea în experiențele din cale afară „avangardiste” —

NICI ZIMBETE ȘI NICI SARCASM

● „TREI ZECI ȘI TREI”
● „DRAGĂ BRIGITTE”

CRONICĂ
CINEMATOGRAFICĂ

Regizorul Gheorghe Danelia a cunoscut la noi prin două filme „Serioză” și „Pășesc prin Moscova”, filme în care dincolo de un profesionalism adesea neînțeles la un debutant, aducea prin lumea personajelor sale, prin conflictele lor interioare, o dezbaterie filmică ce pleda pentru sinceritatea și curajul de a te uita în ochii semenilor tăi, oricînd și ori-cui, fără să-ți pleci privirea.

Acum, cu „Trezeci și trei”, Danelia exersează pe lungimea de undă a comicalului de moravuri. Poate cucintul „moravuri” e prea dur sau este inexact și filmul ar fi mai bine delimitat ca fiind o satiră de un blînd amuzament. Tema: cultul vedetelor. Al vedetelor cu orice preț, cum este cazul tehnologului Ioan Trackin, devenit erou numai și numai pentru că are 33 de dinți. De aici, în suita, interesul deosebit pe care-l trezește, de la Fabrica de băuturi „nespirtoase” unde lucrează, în întregul orîșel și mai departe, la raion, la regiune și în fine, în Capitală. Deci un caz care ar putea, cel puțin să figureze la o rubrică de curiozități este acum pretext al, în îndemna regizorului pentru o comedie agrobilă în ciuda faptului că realizarea nu este la înălțimea pretențiilor, că pe alocuri ai impresia că filmul e o reluare a unui subiect într-o altă distribuție. Într-o balanță imaginară ar atriva mai greu, în această scriitură filmică (cum se zice acum despre munca regizorului), comical ușor, vaporos pînă la o plutare de balanșe de săpun, decît posibilitățile unei comedii de substanță, care sînt de fiecare dată estompată, trecute undeva alături de narajaune și de interpretarea ei. „Trezeci și trei” rămîne pînă la urmă pentru Danelia doar un exemplu de ceea ce s-ar numi „odihnă activă”. Nu-l infirmă, nici nu-l caracterizează. Îl sporește doar cu un titlu filmografic.

Erasmus avea o pasiune secretă și mistuitoare pentru B. B. Inițiale celebre și de o circulație formidabilă. Deci Brigitte Bardot a coborât din pe coperțile colorate ale revistelor ilustrate de tiraj și scandal, stimulînd nu numai afețiuitatea unui pusti hazos și oportunist de calculator. Ar putea fi un pic de umor aici, dar dintr-o altă optică decît aceea pe care și-a ales-o filmul. Sîntem nevoiți să ne referim nu la ceea ce ar fi putut să fie filmul ci la ceea ce este. Și ce este el altceva decît un prilej de a vedea cîtiva exelenți actori, James Stewart, Ed. Wynn și Billy Mumy (micul Erasmus) încercînd să anime situații false? Nu ne mai multumesc de loc „întîlnirile” cu actori de renume în filmulețe de mino a treia, făcute după un rețetar atent din care nu lipsește de data asta nici... psihiatra, care a fost amestecată din dorința de a da filmului dincolo de probitate artistică și una științifică.

Filmele de acest gen, din care face parte și „Dragă Brigitte”, au, după cum spunea cineva referindu-se la făcăturile artistice meșteșugărești, doar „uritul lipsei de idei”. Dincolo de întîmplări nu se ascunde nici zîmbet, nici sarcasm.

TUDOR STĂNESCU

Pregătirea viitorilor învățători

(Urmare din pag. 1)

După un roman de John Haase („Erasmus pistruiat”) comedia americană „Dragă Brigitte” e o tipică producție de țară deghizată discret sub formula de succes cert, pe o mușchie de cuișt între neocritica educativă și evaziune tematică. Un tată, poet și profesor la un colegiu tehnic, trece de la zbaterea neputincioasă provocată de neaderența fiului la artă și literatură la satisfacția de moment și apoi la una rentabilă, patronîndu-și fiul (un „fenomen”) al calculului rapide care lasă-n urmă și mașinile electronice) într-un business de mare anvergură — calculează numerele cîștigătoare ale curselor hipice. Nu trebuie să ne punem întrebarea „ce va face tatăl cu sumele cîștigate” pentru că e mai mult decît normal că ele vor fi îndreptate, conform firii vizitoare a tatălui poet, spre fondarea unei „companii” cultural-artistice. Deci totul pare bine pentru că totul se termină cu bine.

Am uitat să amintesc ce a generat schimbarea unei conținut mămureli paterne într-o fertilitate... consistentă. Fiul, micul

institutorii. Intrucît școala de aplicare este „atelierul” de practică pentru viitorii dascăli, ea trebuie să fie încadrată cu cei mai buni învățători din localitatea respectivă. Și aici, cred eu, e nevoie să se introducă concursul pentru ocuparea posturilor de institutori, iar salarizarea acestora să fie stimulativă, intrucît ei fac o muncă în plus, de mare răspundere. Perioade, la intervale de 4—5 ani, ar fi bine să se organizeze cursuri de perfecționare cu toți învățătorii institutori pentru reimprespătarea cunoștințelor de didactică specială, pentru informarea lor.

Din noul peisaj al orașului Guj

Buna pregătire a viitorilor învățători depinde și de felul cum sînt selecționați elevii la concursul de admitere. În anul acesta comisiile de la concursul de admitere la liceul pedagogic au fost formate din președinți și profesori de la alte școli, aplicîndu-se prevederile Regulamentului de organizare și funcționare a școlilor de cultură generală. Considerăm că aplicarea mecanică a acestor prevederi la condițiile liceelor pedagogice este greșită. Este absolut necesar ca din comisiile de examinare la concursurile de admitere în liceele pedagogice să facă parte profesorii care îi vor pregăti, care vor lucra cu elevii selecționați, iar ca președinți să fie numiți directorul, director adjunct sau alți profesori care predau la liceele pedagogice. În felul acesta ar crește spiritul de răspundere și s-ar asigura o mai bună selecționare a elevilor o depistare a acelor candidați care au realmente cele mai bune cunoș-

tințe, dar și calități de viitorii învățători, talent pedagogic.

O altă problemă legată de buna pregătire a viitorilor învățători se referă la activitatea cabinetului metodic din liceele pedagogice. Cabinetul metodic trebuie să fie nu numai centrul de studiere și popularizare a experienței înaintate, pozitive, dar și centrul pentru inițierea viitorilor învățători în problemele muncii de cercetare. Absolvenții liceului pedagogic trebuie să găsească la cabinetul metodic al școlii în care s-au pregătit material bibliografic, lucrările de specialitate, un sfat, o consultație atunci cînd se află în fața unor dificultăți. Cabinetul metodic al liceului pedagogic trebuie să fie o direcție spirituală atît pentru elevii cîi sînt pentru absolvenții. La aceasta e nevoie să reflectăm cu toți și să lucrăm la conceperea și înzestrarea cabinetului metodic pe măsura nevoilor unui liceu de asemenea ținută.

BODEGA

(Din caietul de schițe al TIEI PELTZ)

REFLEXE COSTISITOARE

(Urmare din pag. 7)

Te răzgîndești și pleci. În drum îți lase o grădiniță, o primăvară și ai să măcar un sfert de oră, măcar la o bere. Nu găsești un loc la o masă înfășată dar ești modest și inimă mîloasă; lasă-ți o masă deosebită și la o masă oropsită. Tutești în tr-anclo, te oprești din drum glasul cu icliri ai picoleții: „Nu vezi că n-are față de masă?” Dai să-i explici deopot servu o bere și așa. Da, nu servește nici picată cu

ceară. Are reflexe — conchizi ou înțelegere, N-are față de masă nu te servește. Nu o nici igienic și nici aspectuos. Obrăzul firmei — încercîi s-o scuzi. Dar care obraz? — te descoperi în-trebînd, și singele îți colorează pomeții. Treci în stradă și — cumplită ironie — un aflu colorat și cu băștrul negri din vara trecută îți ride parca în nas: Alce se servește zi (și noapte) — se putea adăuga cu același nefolos) bere rece și prepara-te delicioase de artă culinară. „Artă culinară”? Ce

ușor se joacă cu vorbele T.A.P.L.-ul. Oare a se lipsi de clienți înseamnă artă culinară?

Și pentru a nu oferi mărturie din afara breslei gastronomice să cităm aici cuvintele unui neîntrecut măstru în arta culinară. Bri-lăit—Savarin: „Cine primește prieteni și nu are gri-jă pentru reușita mesei, acela nu e demn să albe prieten”. Oare nu aici trebuie căutată explicația statorniciei sub plan a majorității unității din alimentația publică?

1. ÎNCHIDEREA ROBINETELOR RISIPEI DE TIMP

Gospodăria agricolă de stat Mircea Vodă, din cadrul Trustului Călărași, a încheiat anul 1966 cu bune rezultate: 4836 kilograme porumb boabe în medie pe aproape două mii patru sute de hectare, în sistem neirigat; 2508 kilograme semințe floarea-soarelui, în medie pe aproape două sute de

hectare și un beneficiu de 4039 000 lei. Față de plan și productivitatea muncii a crescut. Dar... Există un „dar” foarte bine mascat de aceste succese — într-adevăr apreciabile — acela al modului de utilizare a forței de muncă. De pildă, mecanizatorii, categoria de salariați care deține ponderea în

rindul muncitorilor direct productivi din cadrul gospodăriei. Pe tot ciclul producției, lucrările solicitate de agrotehnica celor două culturi — judecând după normele de lucru adoptate — celelalte nevoi ale gospodăriei (reparații, revizii etc., etc.) le-au pretins cheltuirea unui număr de 157 877 ore. Dar, pentru a avea un tablou mai exact al dinamicii forței de muncă a acestora mai trebuie adăugat că alte 10 000 de ore au reprezentat deplasările în gol (cam o sută treizeci pentru fiecare hectar), iar 43 000 ore au rămas disponibile. Ce au făcut mecanizatorii în acest răstimp, echivalent cu planul a unsprezece tractoare? „N-am urmărit niciodată acest lucru — ne răspunde tovarășul MIRCEA MUNTEANU inginerul — șef al gospodăriei. Când n-am mai avut de lucru la noi, ne-am mai deplasat la

Vodă, de pildă, din 73 de mecanizatori existenți anul trecut, numai 17 au avut calificarea necesară care să ofere garanție sigură a folosirii lor la semănat. Și tot numai ei au fost cei care au lucrat cu cultivatorul la întreținerea culturilor, la recoltatul mecanizat. Restul de 53 au lucrat la arat, la discuit, la transporturi. În timp ce primii au avut posibilitatea să utilizeze din plin timpul de lucru (au realizat până la două planuri), în activitatea celorlalți au apărut mari și numeroase goluri de producție. Deci, cițiva trebuie să-i ducă în spate pe ceilalți.

3. FIECARE LUCRĂTOR - UN BUN CUNOSCĂTOR AL MAI MULTOR MESERII

Este posibilă realizarea acestui deziderat al producției, ca primă măsură a îmbunătățirii utilizării forței de muncă? Este o cerință de cea mai mare importanță să se acționeze pe toate căile — creșterea calificării profesionale, introducerea progresului tehnice etc. — în scopul sporirii productivității muncii, astfel încât, cu o cantitate mică de muncă cheltuită să se obțină o producție mare.

Privind prin această prismă realizările raportate de către G.A.S. „Complex creștere și îngrijirea porcilor” Modul pare nesemnificativ. Pentru a realiza un spor de producție echivalent cu șase porci îngrășiți și trei porci îngrășiți s-a depășit numărul mediu de muncitori scriptic angajați cu 38, productivitatea muncii pe salariat fiind sub cifra de plan cu 41 000 lei. Fără îndoială, există și cauze obiective — Constructorul, I. C. L. București, nici acum n-a pus la punct câteva bucătării, s-au înregistrat defecțiuni la instalații etc. — dar cele mai multe sînt subiective. La această gospodărie, pregătirea profesională a oamenilor nu îmbracă o formă continuă și perspectivă. Se crede că este suficient dacă ingrijitorul posedă câteva elementare cunoștințe de întreținere a animalelor, de folosire a instalațiilor. Practica confirmă acest lucru. Necunoscînd suficient de bine procesul de producție, noi angajați se sînt coplesii de greutatea producției și dau bir cu fugiții. În ultimele șase luni au trecut prin combinat exact de două ori mai mulți ingrijitori decît au rămas să lucreze. Conducerea gospodăriei, cu consimțămîntul trustului, a luat hotărîrea ca de numărul de animale — pe care specialiștii care au avizat construcția prevăzută cu un înalt grad de mecanizare l-au stabilit ca normă pentru un om — să îngrijească doi și chiar trei oameni.

Acest element — valoarea producției realizată prin consumul unei zile-om cheltuită — subliniază și o altă la-

Reprezentînd una din principalele căi de creștere a producției și productivității muncii, îmbunătățirea utilizării forței de muncă, sporirea eficienței muncii cheltuite capătă — pe zi ce trece — o importanță deosebită și în gospodăriile agricole de stat. Nivelul muncii materializate, ponderea acesteia în totalul cheltuielilor de producție, redă, convingător, în ce măsură se depun eforturi pentru înfăptuirea hotărîrilor de partid și de stat privind intensificarea producției agricole, reducerea prețului de cost și ridicarea productivității muncii.

Totodată, eficiența muncii cheltuită oglindește cu multă exactitate pregătirea profesională a colectivului, cît de rațional este folosită baza tehnic-materială și timpul, întreaga activitate depusă pentru promovarea noului, pentru rentabilizarea fiecărui sector de activitate. Și mai ales în gospodăriile de stat — ca

ANCHETA NOASTRĂ

sector fruntaș al agriculturii noastre, ridicarea acestor parametrii ai producției devine o obligație a fiecărui conducător sau simplu tractorist, ingrijitor de animale sau funcionar. Acest lucru, cu atît mai mult dacã avem în vedere rezervele mari încă nefolosite în ce privește creșterea productivității muncii prin o mai bună și multilaterală pregătire a oamenilor, promovarea noului, exploatarea mașinilor la parametrii cuprinși în „Cartea tehnică”.

• IN CE MĂSURĂ ESTE FOLOSITĂ FORȚA DE MUNCĂ ÎN GOSPODĂRIA AGRICOLĂ DE STAT ÎN CARE LUCRAȚI? • PE CE CĂI CONSIDERAȚI CĂ TREBUIE SĂ SE ACȚIONEZE ÎN SCOPUL UTILIZĂRII ACESTEIA CU EFICIENȚĂ SPORITĂ?

Aceste întrebări le-am adresat mai multor cadre de conducere și economice din cîteva gospodării agricole de stat din Trusturile Arad și Călărași.

ÎN CÎTEVA UNITĂȚI

G. A. S.

DIN TRUSTURILE ARAD ȘI CĂLĂRAȘI

CUM FOLOSII FORȚA DE MUNCĂ ?

2. CREȘTEREA EFICIENȚEI FIECĂREI ORE AFECTATE PRODUCȚIEI DE CĂTRE SPECIALIȘTI

Inginerul — prin cunoștințele sale multiple, prin puterea sa de discernere a lucrurilor, de organizare, prin cercetările efectuate și contribuția adusă la pătrunderea noului, constituie unul din principalii pionii ai producției. Specialiștii se manifestă peste tot în producție pe măsura pregătirii lor? Sînt stimulanți și ajutați să devină cît mai utili producției? În general, răspunsul e afirmativ. La G. A. S. Mircea Vodă, de pildă, munca inginerilor poate fi apreciată și pe baza realizării unei producții suplimentare de aproape 3 000 000 kilograme porumb boabe, cu o economie la cheltuielile de producție de cîteva milioane de lei. Așezînd, din proprie inițiativă, mai multe experiențe pentru stabilirea celei mai potrivite agrotehnici și a dozelor de îngrășăminte pe terenurile cîștigate prin desecări și îndiguiți și generalizînd apoi rezultatele cercetă-

rilor, au sporit producțiile medii cu peste 1 000 kilograme la hectar. La Aradul Nou, colectivul de ingineri al gospodăriei a generalizat în producție rezultatul unor cercetări, care a condus la reducerea aproape la jumătate a cheltuielilor de producție la culturile irigate, iar la G.A.S. Ciocănești, datorită muncii de mai mulți ani, a unor tovarășii ingineri s-a stabilit ce plante să se cultive în primii ani după asanare pe fostele funduri de lacuri și bălți pentru a avea eficiența maximă.

Ancheta noastră a re-
lefaat, însă, că priceperea specialistului nu este intrinsecul folosită. Tovarășul inginer Munteanu din Mircea, de la G.A.S. Mircea Vodă, aprecia că mai bine de 20 la sută din timpul de muncă, specialistul îl pierde în ședințe cu completarea unor situații care foarte bine ar putea fi întoc-

mit felul de alte treburi indirect sau aproape de loc legate de producție. Folosind proporția, rezultă că în fiecare zi o cincime din timpul său de muncă inginerul nu o acordă, cum ar fi normal activității de îndrumare tehnică și de concepție, ci o îroștește pentru treburi mărunte, care nu cer calificare superioară.

Iată o nouă mostră de felul în care sînt chemați să-și cheltuiască timpul de lucru — zile în șir chiar — cîteva specialiști din fiecare gospodărie agricolă de stat din raza Trustului Călărași. De la centru s-a primit o circulară — cea cu numărul 1833 din 8 martie, dactilografată pe o pagină și jumătate care avea ca destinatarii finali următoarele: „În vederea organizării în cele mai bune condiții a campaniei de semănat porumb și floarea-soarelui, se vor lua măsuri de întocmire imediată

a fișelor de repartizarea sarcinilor pe brigăzi și oameni. Situațiile, întocmite obligatoriu de inginerul șef al G.A.S. (ele fiind defalcate pe brigăzi și oameni), vor cuprinde: 1) schița de amplasare a culturilor; 2) ordinele de lucru; 3) ce mașini vor fi folosite la efectuarea fiecărei lucrări; 4) adevăratele de instruire a oamenilor (semințe); 5) repartizarea sarcinilor de lucru pe brigăzi și oameni. Dosarul va fi înaintat la trust”. Semnează tovarășul Gh. Bucureșteanu și I. Marinescu.

Răspunsul la această circulară a costat, în fiecare gospodărie agricolă de stat, pierderea de către specialiști a cel puțin 30 de ore — în timp ce lucrările din cîmp reclamau cu stringență prezența acolo a inginerului agronom, pierderea apropiindu-se de 1000 ore. Ne întrebăm, cui folosesc hîrțile completate de gospodării

și ajunse în fișetele celor de la Trust? „Ore în șir se pierd, fără vreun folos și cu întocmirea ordinelor de lucru, spune un tovarăș de la G.A.S. Mircea Vodă. Săptămînal, conducerea trebuie să întocmească programul de lucru pe brigăzi, și, tot așa, șeful brigăzii: pe zile și oameni. Cel puțin o zi cu fiecare brigadă se pierde. Și numai bine cînd terminăm, vine o ploaie și ne dă peste cap toată planificarea noastră foarte frumoasă așezată în pătratele hîrtiei. Este foarte util să se simplifice cît mai mult formulisticul umflat și în destul de multe cazuri nefolositor, lăsîndu-se astfel inginerului timpul necesar pentru activitatea de concepție și de îndrumare tehnică.

Dezvoltarea intensivă a producției agricole, reducerea cheltuielilor specifice și înregistrarea unui volum ridicat de beneficii, sînt direct legate de folosirea eficientă a forței de muncă, de sporirea productivității muncii. Situațiile înfîlțite în cadrul gospodăriilor agricole de stat vizitate, dovedesc că nu peste tot organizarea muncii, problema folosirii cu eficiență maximă a forței de muncă, creșterea eficienței muncii cheltuite, ocupă locul cuvenit în preocupările conducătorilor. În nici o unitate aceste probleme n-au fost analizate, interpretarea cifrelor din diverse tabele și evidența oprindu-se de fiecare dată numai la coloanele ce redau producțiile planificate și

realizate, cheltuielile și beneficiile. Interpretarea simplificată a faptelor nu permite dezbaterii rezervelor existente privind mai buna utilizare a mijloacelor de producție. De cele mai multe ori, acesta este motivul pentru care conducătorii de gospodării de stat solicită tractoare, semănători, combine, aspersoare, pentru că — motivează dinșii — cele existente nu satisfac în virfurile de campanii, se cheltuie sume mari cu procurarea lor, sînt sustrate de acolo unde ar fi într-adevăr utile, se angajează muncitori în plus față de nevoile producției, în timp ce în unitățile respective, ca de pildă în cele aparținînd trustului Gostat Arad, aspersoarele au fost folosite anul trecut cu numai 70

DEFINIȚII-VĂ CA ELEVII

LA O MASĂ ROTUNDĂ ORGANIZATĂ RECENT LA REDACȚIE CU UN GRUP DE ELEVII, S-AU EMIS ȘI URMĂTOARELE PĂRERI:

● În această pagină ● În această pagină ● În această pagină ● În această pagină ● În această pagină ● În această pagină ● În această pagină ● În această pagină ● În această pagină ● În această pagină

1. Există elevi ideali, dar ei se ocupă numai de învățătură, sint tocilari, egoiști...
2. Ideal este să obții nota 10 fără să înveți...
3. Elevul poate merge în localuri, însoțit, chiar și peste orele prevăzute în Regulament...

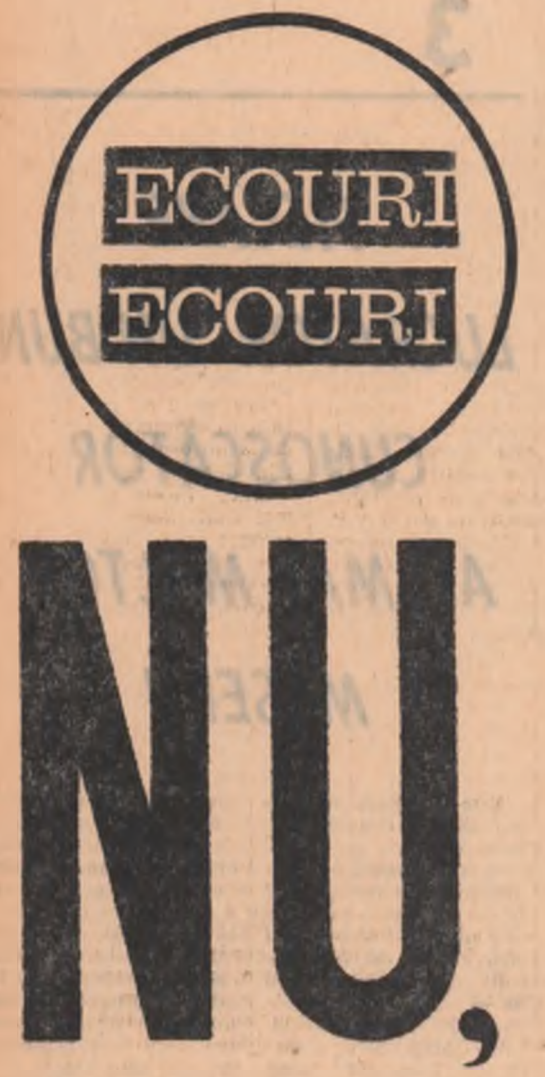
Vă amintiți? În ziarul nostru din 9 martie a.c., când încă se mai desfășurau tezele sau se consumau rezultatele acestora în cataloage, se publica, sub titlul de mai sus, rezultatul unei „teze” în jurul „mesei rotunde” cu câțiva elevi din Capitală. „Subiectele” date au fost mai numeroase, în esență, discuțiile — vii, spontane — consemnate în stenogramă, converg spre elucidarea unor aspecte ale vieții de școală.

Profesorul „ad-hoc” — ca să ne exprimăm în termeni școlărești — scriitoarea Mioara Cremene, consemna în preambulul „pagini-teză”... ne interesează punctul lor de vedere (al interlocutorilor-elevi (n.a.) și-l vom transcrie brut, chiar dacă răspunsurile vor fi uneori greșite. Îi lășăm cititorului dreptul la replică, la corecturi”.

Așadar, de la bun început ne-am luat îngăduința față de elevii invitați la redacție să punem în discuție părerile lor. Și-au afirmat curajul acestei confruntări cu opinia publică în dorința de a se edifica ei înșiși dacă au avut sau n-au avut dreptate.

Aflindu-se în posesia a peste 300 de răspunsuri — de la elevii din București, Brașov și Timișoara — la întrebările consemnate în încheierea paginii publicate și în jurul cărora redacția propunea să se discute, dăm cuvântul astăzi cititorului.

NOI SÎNTEM DE ALTĂ PĂRERE

1. CE-I DATORAȚI, CA ELEVII, ȘCOLII? CUM AJUTAȚI LA CREȘTEREA PRESTIGIULUI EI, ACUM? DAR ATUNCI CÎND VEȚI FI ABSOLVENȚI?

Cristina Moraru — clasa a X-a: Școlii, desigur, îi datorăm foarte mult. Primele emoții, primele bucurii, succesele obținute; alții însușesc și deprinderea de a lupta cu ele. Toate contribuind la formarea unei opinii, a unei experiențe.

Dar această primă întrebare este mai largă: cum se ciștigă și se menține prestigiul unei școli? Iată o problemă foarte discutată în scrisorile primite.

Mariela Miu — clasa a X-a: Elevul este oglinda școlii sale, și pentru ca școala să fie la înălțime trebuie în primul rând ca elevul să fie cu adevărat elev. Cât timp elevul parcă e mai simplu să exprimi școlii recunoștința ta, să-ți aperi prestigiul; atunci înveți, ești disciplinat, în sfârșit, ești elev. După aceea, totul devine mai greu. Mie mi se pare că abia după absolvire contribuția ta la apărarea prestigiului școlii capătă profunzime. Contribuind la sporirea acestui prestigiu prin ceea ce de devii.

Adriana David — clasa a XI-a: Deși mi se pot aduce acuzații, deși țin la prestigiul școlii mele, afirm că mai despart destul de ușor de o școală pentru că am fost nevoită de împrejurări să schimb deșori școlile. Nu sînt însă de acord că prestigiul școlii depinde doar de renumele tovarășilor profesori. E foarte important să avem profesori buni, cunoscuți, renumiți. Dar eu cred că prestigiul școlii depinde în primul rând de elevi. Neapărat de ei, ca elevii și apoi ca absolvenți.

Aurel Ionașcu — clasa a XI-a: Imediat ce un elev are

2. EXISTĂ SAU NU „ELEVUL IDEAL”? CE CALITĂȚI ÎNTRUNESTE EL? CE CALITĂȚI ÎNTRUNESTE, DUPĂ PĂREREA VOASTRĂ, COLEGUL ADEVĂRAT? DAR ADEVĂRATA COLEGĂ?

„Elev ideal”? Există sau nu există? Cuvintele au fost pronunțate și consemnate în pagina la început amintită. Elevii care ne-au răspuns au luat titlulura „ad litteram” și au răspuns, cu mici excepții: „nu există”. Dar să lășăm comentariul după redactarea citorva răspunsuri.

Maria Nicolae — clasa a X-a: În școală ne formăm caracterul, personalitatea. Mulți dintre cei care au trecut prin școală au devenit oameni care slujesc societatea în mod strălucit. Aceștia ne sînt întotdeauna

na dați ca exemplu și ni se spune despre ei: „au fost elevi ideali”. Sincer vorbind, eu nu cred în existența elevului ideal. Un elev ideal are numai note maxime, o purtare ireproșabilă și întotdeauna are o atitudine corectă; cînd i se cere părerea, cînd se întimplă ceva în colectiv, cînd se discută, el este realizabil întru totul. Celelalte, însă, sînt discutabile.

Constanța Săndulescu — clasa a X-a: După părerea mea pot exista și chiar există elevi ideali. Ce e drept — o spun spre regretul nostru — nu sînt alți de mulți; poate de aceea unii dintre colegii mei le neagă existența.

Irina Neicu — clasa a VIII-a: Elevul ideal? Sigur că există. El este intruchipat în mulți tineri care învață. Elev ideal nu înseamnă altceva decît să fii cu adevărat elev. De ce este atât de greu acest lucru? Poți avea personalitatea ta distinctă, și o ai mai cu seamă dacă ești în totul foarte bun. Nu

3. CUM ÎNȚELEGEM ÎNTR-UN MOMENT DE ÎNȚELEGERE ÎN CATEGORIA ELEVILOR IDEALI. ELEVUL IDEAL E ALTEL: E BUN LA ÎNVĂȚĂTURĂ, E GENEROS. ÎȚI TREBUIE O MARE VOINȚĂ SĂ FI UN ASTFEL DE ELEV, O DEOSEBITĂ ORDINE ÎN VIAȚA PERSONALĂ, O ECHILIBRU INTERIOR. ASEMENEA ELEVII AVEM. POATE N-AR TREBUI SĂ-I NUMIM ELEVII IDEALI. SUNĂ PREA STRIDENT.

Sanda Săndulescu — clasa a X-a: Elevul ideal în toate privințele nu există, căci așa cum spune un cunoscut dicton latin „Errare humanum est”. Pot exista elevi care se apropie de ideal în sensul larg al cuvîntului, ale căror defecte trec neobservate pe lângă calități. Pot fi și elevi egoiști și din acel care-și bravează calitățile, dar atunci nu-i trecem în categoria elevilor ideali. Elevul ideal e altfel: e bun la învățătură, e generos. Îți trebuie o mare voință să fi un astfel de elev, o deosebită ordine în viața personală, o echilibru interior. Asemenea elevii avem. Poate n-ar trebui să-i numim elevii ideali. Sună prea strident.

Cristina Moraru — clasa a X-a: „Elevul ideal” — expresia este prea pretențioasă. Că este ideal nu se poate spune despre ceva sau despre cineva decît atunci cînd nu are defecte și nu este caracterizat decît prin calități. Ne-am obișnuit să nu cerem să fie ideal unii om (cu alți mai puțin unii elev). Sînt însă o serie de atribute care îi

4. CARE SÎNT LOCURILE DE ÎNȚELEGERE, DE DISTRACTIE ETC. UNDE SOCOTIȚI ACCEPTABILĂ PREZENȚA ELEVULUI? ÎN CE CONDIȚII?

„Elevul mediocru, comod, superficial, cel care își face un titlu de glorie din a trece cit mai ușor prin școală. În numele propriilor lui simțiri, departe de a fi ideal, este un copil al definițiilor ale „elevului... elev”.

Răspunsurile conțin și multe definiții, citate. Un asemenea citat am reprodus și noi în răspunsul unei eleve: cunoscutul dicton latin „Errare humanum est...”. Dar cine pleacă la drum cu o asemenea deviză cedează propriilor comodități, căci dictonul nu e, în esență, și morală lui e în a doua parte: „perseverare diabolium”. Alți elevi au înțeles că nu convingă că nu există om desăvîșit, că nu este propriu să spui despre un elev că ar fi desăvîșit, ideal, el aflîndu-se la vîrsta formării, în drum spre desăvîșire — desăvîșire care durează toată viața. „Virtus novatur, este virtus viitorum...”, nota în răspunsul său elevul Ion Anton — ne perfecționăm continuu; trecutul nostru numără doar cîțiva ani”. Am reprodus acest răspuns pentru că, de aici, din acest mod de a gîndi se naște justificarea lipsei unor cerințe maxime, a unei autoexigente maxime, tentația de a accepta prea mult timp „mici defecte” în perspectiva doborîrii „marilor calități” viitoare. Din păcate, avem elevi care amîna confruntarea cu ei înșiși și cu calitățile și defectele lor — amînarea care este periculoasă prin posibilitatea de a deveni o formulă de viață.

PAULA PRUNCU — clasa a X-a: Elevul, înainte de orice este un tînar în formare și trebuie să se poarte în orice împrejurare, potrivit vîrstei. Socotesc precizarea necesară pentru că unii dintre noi uită tocmai acest lucru. Cei care uită înlocuiesc distracția sănătosă, necesară, adică jocurile, activitățile din cluburi, orele libere petrecute în plimbări, la spectacole, cu ore consumate în localuri, în atitudini care lezează simțul decenței.

CONSTANȚA TĂNASE — clasa a IX-a: Dacă ne gîndim bine, cel mai plăcut loc de întîlnire pentru noi, elevii, este chiar școala. Cred că nu va zîmbi nimeni dacă voi afirma că ne putem întîlni aici nu numai în ocaziile de învățătură ci și în cele rezervate destinderii.

CRISTINA MORARU — clasa a X-a: Un elev poate frecventa diferite spectacole, manifestări sportive. Cu con-

5. CUM ÎNȚELEGEM ÎNTR-UN MOMENT DE ÎNȚELEGERE ÎN CATEGORIA ELEVILOR IDEALI. ELEVUL IDEAL E ALTEL: E BUN LA ÎNVĂȚĂTURĂ, E GENEROS. ÎȚI TREBUIE O MARE VOINȚĂ SĂ FI UN ASTFEL DE ELEV, O DEOSEBITĂ ORDINE ÎN VIAȚA PERSONALĂ, O ECHILIBRU INTERIOR. ASEMENEA ELEVII AVEM. POATE N-AR TREBUI SĂ-I NUMIM ELEVII IDEALI. SUNĂ PREA STRIDENT.

diția să nu-l răpească prea mult timp. Pentru că principala lui activitate rămîne învățătura, ori pentru ea are nevoie de forță și putere de muncă, care se obțin prin odihnă.

NICOLAE POIANĂ — clasa a XI-a: Dacă acțiunile recreative sînt organizate de școală, locul de întîlnire va fi, evident, școala. Un elev este însă un viitor om matur. El trebuie să cunoască viața sub multiplele-i aspecte, deci nimic nu trebuie să-l fie străin. Totuși, nu sînt de acord cu prezența elevilor în localuri (indiferent dacă sînt de zi și cu alți mai mult decît de noapte) considerînd că acestea nu reprezintă locuri de distracție în general și, în mod special, locuri potrivite cu vîrsta și ocupația lor.

„gustul” restaurantului, al barului, Cu părinții, cu „prieteni” mai mari, mesul în localuri devine o obișnuință de care se bucură, alături de elevii în caz, cei care nu-și dau seama de acest ar fi un alt aspect al aceleiași probleme, aspect se pare neglijat în dese cazuri.

3. PURȚAȚI DIN PLĂCERE UNIFORMA SAU DIN OBLIGATIE? UNIFORMA E PE GUSTUL VOASTRU, CONTRIBUIE LA DEFINIREA VOASTRĂ CA ELEVII?

Răspunsurile elevilor la această întrebare sînt unanime în a afirma că uniforma trebuie purtată. Unii o poartă din plăcere, pentru că nu place să se vada de elev fără această ținușă școlară. O poartă cu mîndrie, pentru că le plăc să fie elevi, pentru că li definește ca o categorie distinctă a tînerului. Pentru aceștia nu există cuvîntul „obligăție”, intrucît — spunea eleva Ioana Ciușeț — „a purta din obligație uniforma înseamnă a purta din obligație titlul de elev”. Alți elevi ne declară însă că poartă uniforma din obligație, dar o poartă... Din plăcere sau din obligație, uniforma este considerată ca o ținută vestimentară, specifică școlii, care impune o disciplină, o atmosferă de muncă, de învățătură, de seriozitate. În fond, problema dacă trebuie sau nu trebuie purtată uniforma, nici nu e nevoie s-o discutăm. Există un regulament școlar deosebit de obligatoriu pentru toți elevii, acceptat în mod deliberat de către el în momentul în care pășese pe porțile școlii. Acest regulament conține în el și prevederea obligativității uniformei școlare. Sigur, e important ca, alături de obligativitatea uniformei, să existe și plăcerea de a o purta. Plăcerea și mîndria de a purta uniforma școlară pot fi cultivate în cadrul unui climat corespunzător — climat existent în școlile noastre.

mal fin, un zefir sau eventual poplin, sarafanul — să fie confecționat dintr-un material neșifonabil, care să nu prindă luciu, iar dacă ar fi posibil să se confecționeze o uniformă și pentru anotimpul cald: o bluză subțire și eventual o fustă plisată, cu bretele.

Tatiana Bodea — clasa a X-a: Nu ne-ar dispăce să se creeze tipuri de uniforme pe școli sau pe orașe. În sfârșit, să se diferențeze și în

6. CUM ÎNȚELEGEM ÎNTR-UN MOMENT DE ÎNȚELEGERE ÎN CATEGORIA ELEVILOR IDEALI. ELEVUL IDEAL E ALTEL: E BUN LA ÎNVĂȚĂTURĂ, E GENEROS. ÎȚI TREBUIE O MARE VOINȚĂ SĂ FI UN ASTFEL DE ELEV, O DEOSEBITĂ ORDINE ÎN VIAȚA PERSONALĂ, O ECHILIBRU INTERIOR. ASEMENEA ELEVII AVEM. POATE N-AR TREBUI SĂ-I NUMIM ELEVII IDEALI. SUNĂ PREA STRIDENT.

ceea ce privește vîrsta celui care o poartă.

Ioana Ciușeț — clasa a X-a: Nu pot spune că aspectul uniformei e pe gustul meu. Materialul ar putea fi mai bun, iar aspectul mai tîneresc, mai potrivit vîrstei noastre; chiar și coloritul.

Mariana Cerchez — clasa a XI-a: Uniforma de azi, vara e prea călduroasă, iar iarna nu ține de cald.

Maria Nicolae — clasa a X-a: Creatorii de modele ar trebui să nu ne neîndreptățesc. Cred că se pot confecționa uniforme bune, din culori pastelate, potrivit vîrstei noastre, care să ne dea un aer mai vesel și nu unul mohorât.

Sanda Săndulescu — clasa a IX-a: Mi-ar place să avem și uniforme de gală. Cred că fusta bleumarin cu bluză albă constituie o îmbinare mai fericită, mai elegantă.

Se pare că au dreptate; subscriem la părerile lor. Dar desigur, vor mai fi lucruri de adăugat.

Discuția continuă. Întrebările rămîn valabile dar, firește, intrucît s-au ridicat noi întrebări, noi aspecte discutabile, dezbateră noastră își lărgește sfera. Deci, ne vom „reîntîlni” într-un număr viitor al ziarului.

Discuția continuă. Întrebările rămîn valabile dar, firește, intrucît s-au ridicat noi întrebări, noi aspecte discutabile, dezbateră noastră își lărgește sfera. Deci, ne vom „reîntîlni” într-un număr viitor al ziarului.

Discuția continuă. Întrebările rămîn valabile dar, firește, intrucît s-au ridicat noi întrebări, noi aspecte discutabile, dezbateră noastră își lărgește sfera. Deci, ne vom „reîntîlni” într-un număr viitor al ziarului.

Proclamația noilor conducători din Sierra Leone

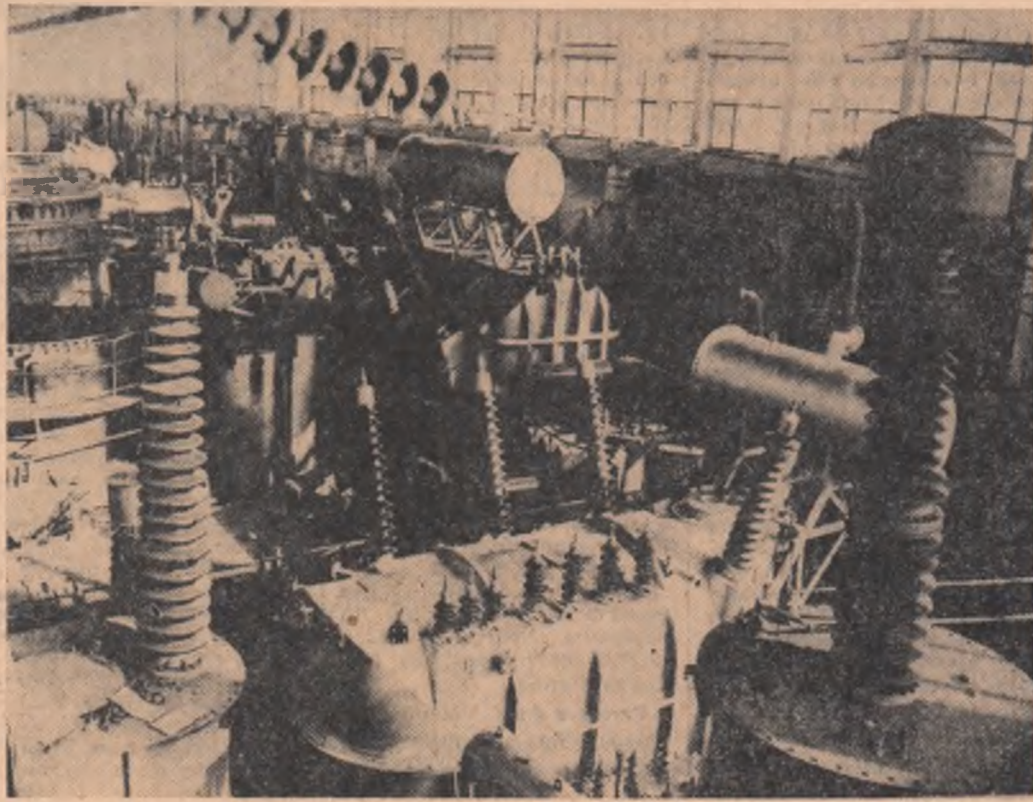
În capitala statului Sierra Leone a fost dată publicității o Proclamație prin care Consiliul național al reformei, care a preluat joi puterea în stat, și-a asumat întreaga autoritate legislativă și executivă.

Prin același document a fost dizolvată Camera Reprezentanților, menționându-se că toate prevederile din constituție ce contravin proclamației sunt anulate. În baza noilor puteri, Consiliul este împuternicit să aresteze orice persoană a cărei reținere „este considerată necesară în interesul securității publice”. Documentul este semnat de locuitorii președintelui Consiliului național al reformei, William Leigh, șeful poliției din Sierra Leone.

Unsprezece judecători ai Tribunalului Suprem și ai Curții de Apel din Sierra Leone au depus jurământul, duminică seara, acceptând modificările aduse constituției.

Agencia Reuter, citind observatori din Freetown, relatează că proclamația de duminică nu ar suspenda vechea constituție „în întregime ei”. Noua conducere a țării, apreciază aceiași observatori, pare să lase liberă calea pentru o revocare ulterioară a puterilor asumate.

Documentul prevede, între altele, funcționarea normală în continuare a serviciilor publice din țară. Totodată, s-a specificat că „orice mențiune din Constituție privind guvernatorul general, primul ministru sau guvernul, vor fi considerate ca referiri ce privesc Consiliul național al reformei”.

R. P. BULGARIA. La secția de montaj a Uzinei de transformatori din Sofia.

SCURTE ȘTIRI ● SCURTE ȘTIRI

ÎN ORAȘELE Parma, Milano și Florența au continuat festivitățile prilejuate de împlinirea a 100 de ani de la nașterea celebrului dirijor Toscanini. La Parma, președintele Italiei, Giuseppe Saragat, a adus omagii său renumitului dirijor, care a fost și un cunoscut luptător împotriva fascismului.

La Florența a avut loc un festival muzical consacrat sărbătorii centenarului nașterii lui Toscanini.

PREȘEDINTELE Pakistanului, Ayub Khan, a rostit o cuvântare în fața oamenilor de știință și corpului didactic al Universității și colegilor din orașul Lahore, în care a subliniat că menținerea independenței țării depinde în mare măsură de progresul realizat în domeniul științei și dezvoltării economice. Ayub Khan a chemat oamenii de știință din Pakistan să depună o muncă susținută pentru dezvoltarea științei și aplicarea realizărilor științifice în vederea dezvoltării economice a țării.

TUNISIA. Vedere din Bizerta.

Esuarea încercării de recuperare a lui „Torrey Canyon”

Șansele de recuperare a petrolierului gigant „Torrey Canyon”, blocat între stînci în regiunea Seven Rocks, sînt în momentul de față minime. Comandantul remorcherului olandez „Utrecht”, care participă la operațiunile de degajare a petrolierului, a anunțat într-un mesaj transmis prin radio, că, în cursul furtunii de duminică, carcasa vasului s-a rupt în două, iar carburile care îl legau de navele de salvare, au fost distruse. „Fluxul negru” de petrol înaintea vertiginos spre tîm, invadînd numeroase plaje ale Peninsulei Cornwall. Zona catastrofei a devenit teatrul unor adevărate operațiuni militare, la care participă peste 2.000 de soldați și marinari. Pe uscat, operațiunile se desfășoară pe o întindere de 112 kilometri. Cantități enorme de detergenți au fost aruncate deja în mare pentru neutralizarea zonei poluate.

Primul ministru englez, Harold Wilson, a anunțat, după ședința ținută duminică cu o serie de membri ai cabinetului său, că, în eventualitatea în care „Torrey Canyon” va fi recuperat, acesta nu va primi autorizația să pătrundă în apele teritoriale ale Angliei. În cazul unui eșec al operațiunilor de salvare, un comitet prezidat de Zuckerman, consilier științific al guvernului britanic, urmează să decidă măsurile ce vor trebui adoptate.

VICEPREȘEDINTELE S.U.A., Hubert Humphrey, a sosit duminică noaptea la Geneva, prima etapă a turneului de două săptămîni pe care îl întreprinde într-o serie de țări vest-europene. La Geneva, apoi la Haga, Bonn, Roma, Londra, Paris și Bruxelles, Humphrey va conferi cu oficialitățile țărilor respective asupra unor probleme ale actualității internaționale.

Astăzi, vicepreședintele S.U.A. va avea convorbiri cu William Foster, conducătorul delegației S.U.A. la lucrările Comitetului celor 18 pentru dezarmare, și cu Michael Blumenthal, șeful delegației americane la tratativele „Runde Kennedy”.

APROAPE 100 de profesori ai Universității din Syracuse, statul New York, au adresat un apel președintelui S.U.A., Lyndon Johnson, cerînd încetarea imediată a bombardamentelor americane împotriva R.D. Vietnam.

ÎN LOCALITATEA Mbandaka (provincia ecuatorială din Congo — Kinshasa) au luat sfîrșit lucrările constituției șefilor reprezentanților diplomației ale Congo — Kinshasa) acreditați în țările Europei și în America. La constituție au luat parte președintele Joseph Mobutu și ministrul afacerilor externe, Justin Bomboko. Potrivit postului de radio Kinshasa, constituția a avut drept scop să excludă diplomații politica economică promovată de guvernul congolez, precum și însemnăta reforme administrative și constituționale. Pe de altă parte, participanții la conferință au fost informați pe larg despre politica externă a Congoului și despre pregătirile pentru desfășurarea sesiunii O.U.A., programată în septembrie a.c. la Kinshasa.

MEMBRII guvernului și deputații parlamentului cambodgian au depus jurământ de loialitate față de șeful statului cambodgian, prințul Norodom Sihanuk. El s-a angajat să nu facă parte niciodată dintr-un complot îndreptat împotriva statului, să nu servească interesele imperialismului și să depună toate eforturile servirii cauzei țării și guvernului.

În Piața centrală a orașului Verona a avut loc un miting de protest împotriva agresiunii Statelor Unite în Vietnam. Sute de tineri și tinere au scandat lozinci de condamnare a politicii Statelor Unite în Asia de sud-est. La miting a fost adoptată o rezoluție în care se cere încetarea imediată a bombardamentelor americane asupra teritoriului Republicii Democratice Vietnam.

Conferința Ligii naționale a tinerilor liberali din Marea Britanie, care își desfășoară lucrările la Great Yarmouth (comitatul Norfolk), a adoptat o noțiune în care cere guvernului să retragă în decursul unei perioade de cinci ani trupele britanice staționate pe teritoriul Republicii Federale a Germaniei. Se cere, de asemenea, retragerea Marii Britanii din blocurile militare din care face parte.

„Marea secolului”

Mii de turiști francezi masați pe coasta Normandiei, care nu a văzut încă niciodată o afliuență atât de mare în această perioadă a anului, asistă la retragerea fenomenală a apelor Oceanului Atlantic. Agenția France Presse remarcă plastic că ceea ce este denumit, pe drept sau pe nedrept, „marea secolului” a provocat o neobișnută mare... umedă.

Apele Atlanticului au început să se retragă încă de ieri seară. În dreptul orașului Gern, plaja s-a lărgit considerabil și de sub apele oceanului a apărut epava vasului „Amiral Courbet”. La Haur au ieșit la suprafață vestigiile ale epocii neolitice: Pietre mari, plate, dispuse într-o formă circulară, pe care specialiștii le consideră monumente funerare. La Granville, retragerea apelor oceanului este cea mai pronunțată.

Pînă acum nu a fost semnalat nici un incident.

ANGLIA. Demonstrație la Londra „pentru înghețarea prețurilor și nu a salariilor”

Deschiderea Congresului Uniunii Internaționale a Studenților

ULAN BATOR 27 (prin telefon). — În după-amiaza zilei de 26 martie a.c., în capitala R. P. Mongole, Ulan Bator, a avut loc deschiderea festivă a lucrărilor celui de al IX-lea Congres al U.I.S.

La adunarea care a avut loc cu această ocazie, în sala Marelui Hural Popular, au luat parte cîteva sute de participanți, delegații ai organizațiilor membre și asociate, observatori, reprezentanți ai organizațiilor studențești, precum și personalități ale vieții

politice mongole și ai studenților gazdă. La Congres participă și o delegație a U.A.S.R. condusă de tovarășul Mircea Angheliescu, președintele Comitetului Executiv al U.A.S.R.

Participanții la Congres au fost salutați de J. Sambuu, președintele Prezidiului Marelui Hural Popular, de Z. Volkhulicky, președintele U.I.S. și de C. Puvrevjav, primul secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Revoluționar Mongol.

Cea de-a 6-a Conferință națională a „Tinerilor socialiști” din Marea Britanie (organizația de tineret a Partidului laburist), care și-a deschis lucrările la 25 martie la Llandudno, examinează o serie de probleme ale situației interne a țării, precum și probleme de politică externă.

Într-o serie de rezoluții, conferința a condamnat actuala politică de înghețare a prețurilor și salariilor, caracterizînd-o drept ostilă intereselor maselor muncitoare. Ea s-a pronunțat împotriva oricărei forme de control asupra majorității salariilor și a sprijinit cererea privind naționalizarea ramurilor-cheie ale economiei. Potrivit părții mai multor delegați care au luat cuvîntul la conferință, înlăturarea actualilor greutăți financiare pe care le întâmpină Anglia poate fi realizată pe calea reducerii cheltuielilor militare legate de staționarea trupelor britanice dincolo de frontierele țării și prin interzicerea exportului de capital particular în străinătate. Conferința a adoptat o rezoluție împotriva aderării Angliei la

Piața comună, calificată ca o grupare a celor mai mari monopoluri industriale și financiare.

Lucrările conferinței vor dura pînă la 29 martie.

Studentii Universității naționale din Ciudad de Mexico au organizat o demonstrație de protest împotriva războiului dus de S.U.A. în Vietnam. Demonstrația s-a desfășurat pe stîlpile principale ale capitalei mexicane.

1. DUPĂ GUAM

Discuțiile de la Guam s-au purtat cu ușile închise și părăsind insula din Pacific care și-a pierdut rezonanțele turistice, dobindîndu-le pe cele ale unei baze militare, prolegonistii reuniunii americano-saigoneze au manifestat discreție. Chiar și limbajul Ky s-a văzut nevoit să-și cenzureze avinturile oratorice, oferind o declarație care — deși bogată în violențe de limbaj — se deosebea de cea pe care a făcut-o ziariștilor la începerea conferinței. Ky care fusese avizat de nemulțumirea Washingtonului ar fi încercat să iasă din încercătură: „Data viitoare voi fi obligat să găsesc un traducător mai bun de engleză”. Dar discreția (chiar dacă s-a manifestat pînă la nivelul cel mai înalt — președintele Johnson a afirmat că „nu au fost adoptate noi programe spectaculoase”) nu a putut spulbera convingerea, bazată pe fapte, a opiniei publice, că în Guam s-au luat măsuri pentru amplificarea intervenției americane. Reuniu-

nea a avut un caracter militar — ea a fost menită să definitiveze noile planuri împotriva poporului vietnamez. Frazete despre „jerturi nobile” și „intenții pașnice” nu constituie decît un firav camuflaj. Elementul esențial în ceea ce privește politica vietnameză a S.U.A., îl reprezintă hotărîrea Casei Albe de a persevera pe drumul agresivității, de a lărgi „escaladarea” cu prețul unor imense distrugerii și jertfe de sînge. Dincolo de termenii voit imprecizi ai comunicatului din Guam se află decizia de a acționa pentru aplicarea unor noi planuri militare „progresive și eșalonate” care să intensifice intervenția S.U.A. în Vietnam. Infrîngerile repetate pe care le-au suferit nu i-au trezit la realitate pe promotorii agresivității. Ei se aprofundă și mai mult în labirintul unei politici care nu le promite decît noi eșecuri.

Din relații care provin din surse americane reiese că Washingtonul vizază o nouă „escaladare”. După revista NEW-

SWEEK, în pofida dezmințirilor, generalul Westmoreland ar urmări să obțină încă 100.000 de soldați peste numărul planificat pentru acest an. Aceasta ar însemna ca efectivele S.U.A. din Vietnam să depășească o jumătate de milion de militari. În același context trebuie plasată și hotărîrea de a utiliza pe scară largă și fără paravane bazele tailandez. Comandamentul S.U.A. speră că, astfel, bombardierile americane își vor mări raza de acțiune. Dar planurile nu se limitează la acest cadru. Ele sînt de o asemenea natură încît chiar președintele Johnson a ținut să avertizeze că războiul din Vietnam va fi „lung, dureros, sîngeros, și marcat de noi sacrificii”. Durerile, vărsările de sînge și sacrificiile ar putea fi evitate dacă Washingtonul ar adopta o atitudine realistă și dacă în locul unei soluții prin forță (dealtfel, iluzorie, deoarece poporul vietnamez nu poate fi învins pe cîmpul de luptă), ar explora drumul către o re-

glemmentare pașnică a acestui conflict pe care S.U.A. l-au provocat.

„Dacă guvernul american dorește într-adevăr convorbiri — se arată în mesajul președintelui Ho Și Min adresat președintelui Johnson — el trebuie, în primul rînd, să pună capăt necondiționat bombardamentelor și tuturor celorlalte acțiuni de război împotriva R. D. Vietnam. Numai după încetarea necondiționată a bombardamentelor S.U.A. și a tuturor celorlalte acțiuni de război împotriva R. D. Vietnam, R. D. Vietnam și S.U.A. pot duce tratative și pot discuta probleme care preocupă cele două părți”.

În opinia publică americană se rennoiesc cercările pentru o revizuire radicală a politicii vietnameze a Casei Albe. Senatorul Fulbright a acuzat Administrația că „încearcă să obțină o victorie militară în Vietnam în locul căutării unei soluții de compromis care să pună capăt războiului”. Potrivit lui Fulbright politica

Alegerile municipale din Chile

În Chile se fac ultimele pregătiri în vederea alegerilor municipale de la 2 aprilie. Un număr de 3.052.000 cetățeni se așteaptă să se prezinte la urne, dar observatorii se așteaptă ca abținerea să se ridice la 25 la sută. În cadrul scrutinului urmează să fie aleși 1.629 membri ai consiliilor municipale din 276 municipalități.

Partidul guvernamental democrat-cristin a denumit alegerile municipale drept un „plebiscit” care va stabili, pe calea votului, în ce măsură poporul chilian este pentru sau împotriva programului președintelui Frei. Cu toate că se așteaptă ca partidul de guvernământ să obțină cele mai multe voturi, procentajele vor fi urmăriți cu multă atenție. Observatorii din Santiago de Chile apreciază că se poate anticipa o reducere usoră a procentajului voturilor acordate candidaților democrat-cristini, lucru explicat prin „dezamăgirea provocată de faptul că în cei doi ani de existență a sa, regimul Frei nu a reușit să traducă în viață preluarea reformei” (U.P.I.). Un procentaj sub 39 la sută — subliniază observatorii — va fi considerat drept un regres pentru partidul democrat-cristin și un indiciu privind necesitatea ca președintele Frei să înceapă tratative conciliatorii cu unele fracțiuni ale opoziției pe care le-a ignorat până în prezent. Un asemenea procentaj va fi interpretat de asemenea drept o lovitură dată popularității personale a președintelui Eduardo Frei.

La reuniunea S.E.A.T.O. Pakistanul va trimite doar un observator

În capitala pakistaneză s-a anunțat că Pakistanul va fi reprezentat la apropiata reuniune a S.E.A.T.O., ce va avea loc la Washington la 18 aprilie, de către un ambasador cu titlu de observator și nu de ministrul de externe. Surse informate din Islamabad au menționat că Pakistanul nu este interesat în această reuniune, deoarece, după cum s-a anunțat, ordinea de zi prevede „discuția mersului războiului din Vietnam, problema în care Pakistanul nu este interesat”.

Anunțarea neparticipării ministrului pakistanez vine la scurt timp după ce s-a aflat că nici ministrul Franței și Marii Britanii nu vor participa la această reuniune.

2. CER ÎNCĂRCAT

În ziua cînd în urmă cu zece ani, la Roma, era semnat Tratatul de constituire a Pieței comune, capitala italiană era acoperită cu nori gri și se cernea o ploaie deasă. Nu dejnim despre meteorologicele despre amănunțit zilei de 25 martie 1967 în capitalele „celor șapte”. Unele aprecieri ale colegilor noștri vest-europeni schițează însă atmosfera aniversării unui deceniu de existență a C.E.E. „Cercul de-asupra Pieței comune este și rămîne încărcat” remarcă malitios DIE WELT. În consonanță cu ziarul vest-german, agenția FRANCE PRESSE își sintetizează bilanțul aniversativ: „Este indicat, așadar, să nu ne facem prea multe iluzii”.

Practic, Piața comună nu depășește astăzi stadiul unei uniuni vamale. Obiectivul principal al promotorilor C.E.E., crearea unei uniuni politice, a rămas neatins. „Integrarea politică a micii Europe — constată LE FIGARO s-a

vădit o himeră”. Convulsiunile din interiorul Pieței comune în legătură cu tendințele de creare a unor organisme și mecanisme supra-naționale au demonstrat și demonstrează înconștient, caracterul nerealist al tezelor susținute de adeptii „integrării”. Cea mai directă încercare de a se încredința prerogative supra-naționale Comisiei executive a C.E.E., a declanșat (1965) cea mai profundă criză pe care a cunoscut-o Piața comună. Franța a practicat un an întreg politica „scannului gol” respingînd și făcînd să eșueze încercările de imixtiune, sub orice formă, în suveranitatea deplină a statului. Parisul a arătat ferm că nu va accepta ca economia franceză să fie condusă din afară, ca destinele economiei sale să fie dirijate de un organism străin. Poziția aceasta a fost confirmată (premierul Pompidou a ținut să reactualizeze în declarațiile făcute presi-

națională, care ar duce la stîrșirea independenței și suveranității statelor. Promotorii „integrării politice” din rîndul celor șase propunează concepția unei „mici Europe” în genul unui „supra-stat”. O reconciliere între cele două concepții nu e de prevăzut. Este însă necesar să subliniem, în acest context, că după ultima criză din Piața comună, în rîndul celor cinci parteneri ai Franței se manifestă „o reținere tot mai pronunțată față de abandonarea unor drepturi suverane” (DIE PRESSE). Fenomen lesne de înțeles în lumina curentului puternic din largul cercului economic și politic ale țărilor C.E.E. împotriva sacrificării intereselor naționale pe altarul „integrării”.

În strînsă corelație cu divergențele privind „unificarea politică” și cu recunoșterea meruului mai evident a pericolului „integrării” trebuie privite și tendințele ce-și fac loc în rîndul partenerilor C.E.E.

pentru o depășire a limitelor înguste ale acestei grupări economice închise. Curentul ce se manifestă meruul puternic în Europa spre depășirea divizării artificiale a continentului scote în evidență un o acuitate crescîndă, necesitatea unei cooperări cît mai largi în domeniul economic, tehnico-științific între toate statele, indiferent de orînduirea lor socială.

Temai sub imperiul realităților din Europa anulului 1967 se aud cu insistență voci care afirmă, precum cunoscutul publicist francez Raymond Aubrac, că „mici Europa a celor șase seamănă deja foarte mult cu o relicvă îmbătrînită a unui trecut care moare”.

Asemenia considerații sună ca un reeviem, nepotrivit pentru festivitățile jubiliare ale „deceniului C.E.E.”. Ele au însă meritul de a reflecta foarte exact esența lucrurilor.

EM. RUCĂR

